

Militancy of Women: From Historic Exclusion to Female Individualization

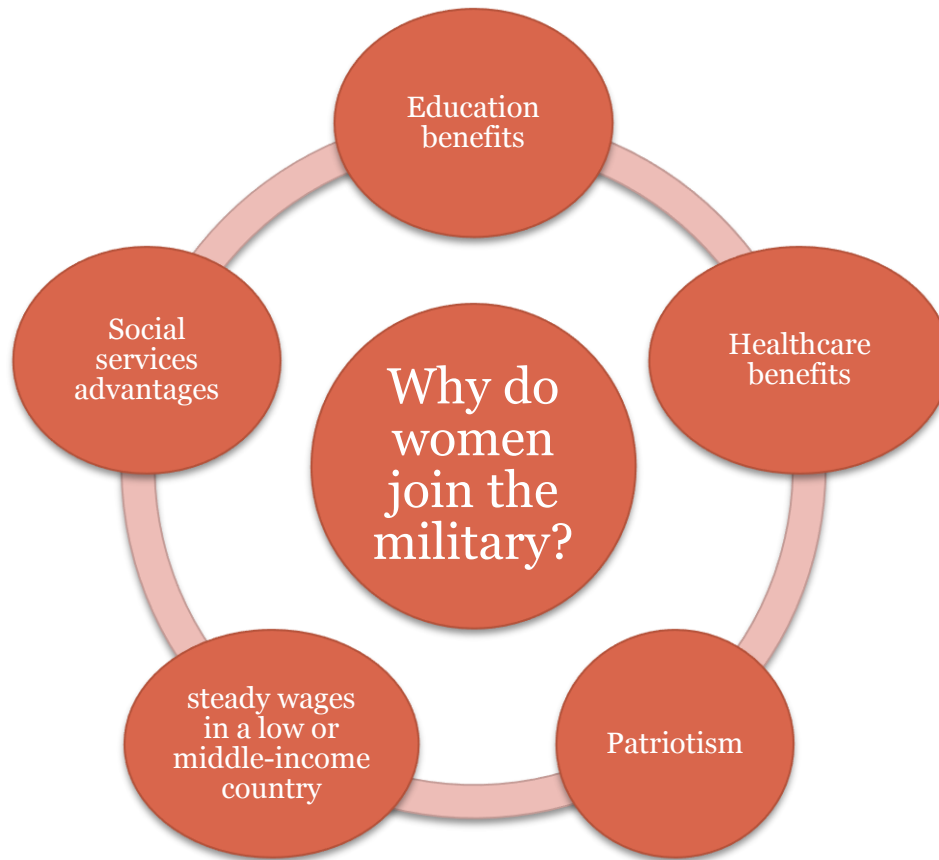
by

Araksya Jilavyan

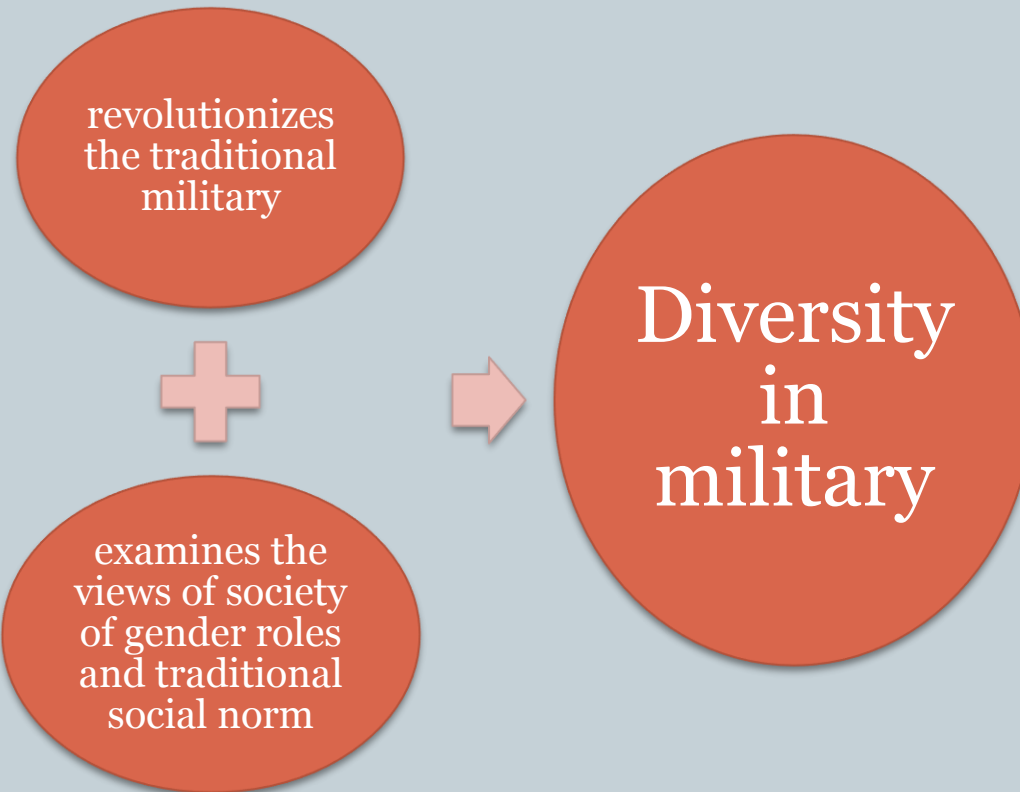
Presented to the
Department of English & Communications
in Partial Fulfillment of the
Requirements for the Degree of Bachelor of Arts

American University of Armenia
Yerevan, Armenia

The involvement of women in military

- Though women from each country were always involved in armed forces, men always occupied the dominant positions and were not inclined to women fighting together with them, considering the military as a male-dominated institution. Traditionally, women are being excluded from the roles in direct combat and are given rather insignificant roles.

Why are women being excluded?

- Military is the institution facing violence more frequently
- Women get physical and psychological trauma that overlaps with their socially accepted responsibilities
- It relates to women being not equal as citizens
- Women are emotional when it comes to the issues of life and death in wartime

Exclusion of women from
the armed forces makes
women marginalized, and in
the military sphere they
become the

“Other”.

The militancy of women in poetry

- When war is being described by women, both the direct and indirect participation of women in the war becomes more obvious.
- The poems *Now that you too must shortly go the way* by Eleanor Farjeon and *Women at munition making* by Mary Gabrielle Collins address two different aspects of the gender and war relation:
  1. in the first poem women's traditional performance in wartime, non-military roles as mothers and wives,
  2. in the second poem women's involvement in war work, at munitions factory instead taking care of their children

The militancy of women in poetry (Examples)

Now that you too must shortly go the way by Eleanor Farjeon

Last sight of all it may be with
these eyes,

Last touch, last hearing, since
eyes, hands, and ears, Even
serving love, are our
mortalities,

And cling to what they own in
mortal fears:—

But oh, let end what will, I
hold you fast

By immortal love, which has
no first or last.

Այս աչքերը գուցե լինեն այս ամենին
վերջին անգամ հայացք նետողը,

Այս ձեռքերն ու ականջները՝ վերջին
անգամ դիպչողն ու ականջ դնողը,

Սեր բերելով անգամ դրանք վճիռն
են մեր մահապատժի,

Եվ կառչողը հենց իրենց իսկ
մահաբեր ահի ու սարսափի:

Բայց ա՜խ...

Վերջ տանք այն ամենին ինչ կլինի,

Անմահ սիրով քեզ պահողը հավերժ
Էությունս կլինի:

The militancy of women in poetry (Examples)

Mary Gabrielle Collins *Women at Munition Making*

Their hands should minister
unto the flame of life,
Their fingers guide
The rosy teat, swelling
with milk,
To the eager mouth of the
suckling babe
Or smooth with tenderness,
Softly and soothingly,
The heated brow of the ailing
child.

Նրանց ձեռքերը պիտի
ծառայեին կյանքի հրին,
նրանց մատները օգնեին
կերակրել մայրական
կաթով մանկիկին,
Եվ կամ քնքշությամբ
շոյել ճակատը հիվանդ
երեխայի:

The militancy of women in poetry (Examples)

Mary Gabrielle Collins *Women at Munition Making*

Their hands, their fingers Are
coarsened in munition
factories.

Their thoughts, which should
fly

Like bees among the sweetest
mind flowers

Gaining nourishment for the
thoughts to be,

Are bruised against the law,
“Kill, kill”.

Նրանց ձեռքերն ու մատները
Կոշտանում են ռազմամթերքի
գործարաններում:

Նրանց մտքերը, որ ասես
մեղուներ, պիտի թռչեին և
սնուցվեին ամենաանուշ
ծաղիկներից

/Որ շարունակեին իրենց
գոյությունը,

Դեմ էին գնում օրենքին՝
«Սպանիր, սպանիր»”

- The idea of patriotism and heroism is widely used in Armenian society. The poems by Eleanor Farjeon and Mary Gabrielle Collins have the same influential meaning in Armenian context. The role of caring mother or wife and the role of women being involved at munitions factory describe Armenian women equally accurate. The combination of those two characters is highlighted in Armenian folklore from early times, where the queens were ready to go to the field, throughout the history, the Nagorno-Karabakh war until today.

Sose Vardanyan (Sose Mayrig), Heghine (Kevork Chavush's wife) and other women from early history are examples to prove that during historical events these two characters are emphasized, as there is an issue of life and death in wartime.

The increased participation of women in military leads to the expansion of non-traditional values and roles, as well as, brings the debate of total integration into another stage.

Works Cited

Babayan, A. O. *Women in Military*.

Butler, J. (1989). *Gender Trouble, Feminist Theory and Psychoanalytic Discourse* . In L. Nicholson, *Feminism/Postmodernism* (pp. 324-340). Routledge.

Goldman, N. (1973). The Changing Role of Women in the Armed Forces. *American Journal of Sociology* , 892-911.

Litoff, J. &. (1992). Women at War with Militarism. *NWSA Journal* , 98-105.

Rowe, V. (2009). *A History of Armenian Women's Writing 1880-1922*. Gomidas Inst.

Schonberger, B. (2000). *Gendering War*. *History Workshop Journal* .

Summerfield, P. (1997). *Gender and War in the Twentieth Century* (Vol. 19). Taylor & Francis, Ltd.

Tickner, J. A. (1992). *Gender in International Relations: Feminist Perspectives on Achieving Global Security*. Columbia University Press.

Yvonne Taskar, D. N. (2007). *Interrogating Postfeminism: Gender and the Politics of Popular Culture*. Duke University Press Books.

Edik, M. (2016). *Armenian Women Heroes*. Yerevan, Armenia: Yerevan State University Press.

Franklin C. Pinch, A. T. (2006). *CHALLENGE AND CHANGE IN THE MILITARY: GENDER AND DIVERSITY ISSUES*. Kingston, Ontario, Canada: Canadian Defence Academy Press.

Appendix

Now that You Too Must Shortly Go By Eleanor Farjeon

Now that you too must shortly go the way
Which in these bloodshot years uncounted men
Have gone in vanishing armies day by day,
And in their numbers will not come again:

I must not strain the moments of our meeting
Striving for each look, each accent, not to miss,
Or question of our parting and our greeting,
Is this the last of all? is this—or this?

Last sight of all it may be with these eyes,
Last touch, last hearing, since eyes, hands, and ears,
Even serving love, are our mortalities,
And cling to what they own in mortal fears:—
But oh, let end what will, I hold you fast
By immortal love, which has no first or last.

Այժմ դուք էլ շուտով պիտի գնաք

Այժմ, երբ դուք նույնպես շուտով պիտի անցնեք այն ուղին,
Որ չխնայեց տղամարդկանց արյունալի տարիներին,
Որ օրեցօր անհետացման եզրին դրեց բանակներին,
Որոնք իրենց թվով ետ չեն դառնալու կրկին:

Ես չպետք է լարեմ ամեն պահը մեր հանդիպման,
Ջանալով բաց չթողնել խոսքդ ու հայացքդ ամեն վայրկյան,
Կամ գուցե հարցը մեր բաժանումի ու ողջույնի,
Արդյոք սա վերջինը կլինի:

Այս աչքերը գուցե լինեն այս ամենին վերջին անգամ
հայացք նետողը,

Այս ձեռքերն ու ականջները՝ վերջին անգամ դիպչողն ու
ականջ դնողը,

Մեր բերելով անգամ դրանք վճիռն են մեր մահապատժի,
Եվ կառչողը հենց իրենց իսկ մահաբեր ահի ու սարսափի:
Բայց ա՜խ...

Վերջ տանք այն ամենին ինչ կլինի,

Անմահ սիրով քեզ պահողը հավերժ էությունս կլինի:

Appendix

Women at Munition Making

Their hands should minister unto the flame of life,
Their fingers guide
The rosy teat, swelling with milk,
To the eager mouth of the suckling babe
Or smooth with tenderness,
Softly and soothingly,
The heated brow of the ailing child.
Or stray among the curls
Of the boy or girl, thrilling to mother love.
But now,
Their hands, their fingers
Are coarsened in munition factories.
Their thoughts, which should fly
Like bees among the sweetest mind flowers
Gaining nourishment for the thoughts to be,
Are bruised against the law,
'Kill, kill'.
They must take part in defacing and destroying the natural body
Which, certainly during this dispensation
Is the shrine of the spirit.
O God!
Throughout the ages we have seen,
Again and again
Men by Thee created
Cancelling each other.
And we have marvelled at the seeming annihilation
Of Thy work.
But this goes further,
Taints the fountain head,
Mounts like a poison to the Creator's very heart.
O God!
Must It anew be sacrificed on earth?

Կանայք ռազմամթերքի արտադրությունում

Նրանց ձեռքերը պիտի ծառայեին կյանքի հրին,
Նրանց մատները օգնեին կերակրել մայրական կաթով
մանկիկին,
Եվ կամ քնքշությամբ շոյել ճակատը հիվանդ երեխայի:
Կամ էլ մոլորվել որդու կամ դստեր գանգուրների մեջ՝ լցված
սիրով մայրական:
Բայց հիմա
Նրանց ձեռքերն ու մատները
Կոշտանում են ռազմամթերքի գործարաններում:
Նրանց մտքերը, որ ասես մեղուներ, պիտի թռչեին և սնուցվեին
ամենաանուշ ծաղիկներից,
Որ շարունակեին իրենց գոյությունը,
Դեմ էին գնում օրենքին՝
«Սպանիր, սպանիր»:
Նրանք պիտի մասնակցեին շնչավոր մարմինների ջնջմանն ու
ոչնչացմանը,
Ինչն էլ հենց հոգու սրբությունն է այս ամբողջ բաժանման մեջ:
Օ Աստված,
Դարերի ընթացքում, նորից ու նորից,
մենք տեսանք
Քո մահկանացուները
Ոչնչացնում են միմյանց:
Իսկ մենք հիացանք թվացյալ բնաջնջմամբ
Քո աշխատանքի,
Բայց ամենն ավելի խորն է գնում,
Արատավորում ակունքները,
Արարչի հենց սրտում թույն տեղակայելով:
Օ, Աստված,
Հարկավոր է նորի՞ց գոհաբերվել երկրի վրա